

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dobánytöredékekben.

A háboru és a sajtó.

Mikor a japánok Oroszország ellen háborút viseltek, a világ a japán hadsereg hollétéről, számarányáról, taktikai mozdulataikról semmit sem tudott. A mit az újságok közöltek, az mese volt, a mi a papirfogyasztó urak agyvelejében született meg.

Mikor az orosz hajóraj Rozsesz-tvenszky vezérlete alatt elhagyta a keleti tengert, mindenki tudta, hogy hol és merre megy, hogy most Angolországánál vonul el, most látta Gibraltár szikláit, aztán a Szeuet, Indiát, a Formosa szigeteket stb. A japánoknak hire-hamva se volt. Azok elvesztek, legfeljebb azt hallottuk, hogy valahol a Behring-szoros körül befagytak. Aztán vártuk remegve-félve, hogy az északi kolosszus borzasztó ereje mint fogja tönkre lövöldözni a szegény apró japánok hajóhadát. És csak akkor csodálkoztunk el, mikor egy szép délelőtti híre jött, hogy a japán hajóhad Csuzimánál körülkapta a gyanútlanul haladó orosz flottát s úgy agyonlövöldözte, hogy csupán hirmondó maradt belőlük.

A japán sajtó ezt a szolgálatot tette a maga hazájának.

Tehát hazafias szolgálatot teljesített.

Ha most a mi helyzetünket nézzük, azt hiszük, hogy a háboru kikerülhetlen.

Nem mi miattunk, nem is a nagyhatalmak miatt — ámbár hogy azok mit főznek a politika fazekában senki nem tudja — de főleg Szerbia miatt. Ez a kis ország egyszerűen és röviden szólva megőrült. Nagynak, hatalmasnak, erősnek képzelte magát, aztán kiabál, bomlik, erőszakoskodik, mint ha valaki mindazt el is hinné neki. Az ilyen betegségből egy gyógyulás van csupán, a rideg valóság, a mely hidegebb a hideg zuhanynál.

Szerbiának úgy látszik ez kell. S mivel a hadjárat kikerülhetetlennek látszik, ennél fogva ránk nézve is áll az a hazafias kötelesség, ami a japán újságíróknak érénye volt.

Egyébiránt erre maga a kormány is figyelmeztet bennünket a következő leirattal.

Mínt hogy a katonai intézkedésekről egyes hírlapok olyan cikkeket közöltek, a melyek a mellett, hogy a lakosságot megokolatlanul nyugtalanítják, a védőerő elhelyezéséről és mozdulatairól is tájékoztatást nyújtanak, a magyar királyi minisztérium a fegyveres erő állásáról, mozdulatairól, erejéről és működéséről, az erődök és erősítvények állapotáról, ugyancsak a fegyverek, hadiszerek és szerelvények mennyiségéről vagy élelmiszerek hollétéről, mennyiségéről és minőségéről vagy szállításáról szóló hírlapi közléseket ezennel megtilja. Az ily tartalmu közleményeknek sajtó útján való közzétételét az 1878. évi V. törvénycikk 456. szakasza öt évig terjedhető államfogházal és 4000 forintig terjedhető

pénzbüntetéssel sújta. Ez a tilalom a kormány által nyilvánosságra hozott tudósítások hírlapi közzétételére nem terjed ki. Budapest, 1909. március 20-án. *Weberle s. k.*

Az 1878. évi V. törvénycikk 456. szakasza, a melyre a rendelet hivatkozik, a következő: „Öt évig terjedhető államfogházal és négyezer forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő az is: a ki az osztrák magyar és monarchia fegyveres erejének állásáról, mozdulatairól, erejéről és működéséről, az erődök és erősítvények állapotáról, ugyancsak a fegyverek, hadiszerek és szerelvények mennyiségéről, minőségéről vagy szállításáról, miután az ilyenemű közlések már eltiltattak, vagy a közlések minőségéből, vagy főforgó körülményekből belátta, hogy közlése által az állam érdeke sértetik meg, valamely közleményt sajtó útján tesz közzé, a mennyiben a közlemény nem a kormány által nyilvánosságra hozott tudósítást tartalmazza.”

A Fejérmegyei Napló ehhez tartja magát s ha a háboruról írunk, az csak nagy általánosságokban érintheti a megtörtént, vagy megtörténhető eseményeket.

S ez nem csupán törvényszabta kötelesség, hanem hazafiai érénye is.

UJDON SÁGOK

— Jótékony főúr. Említettük annak idején, hogy febr. 21-én virradóra nagy tűzvész pusztított Csákváron. A tűzvész által több család vált hajléktalanná. Eszterházy Miklós Móric gróf, Csák-

Hát te hol kóborolsz ?

— A „Fejérmegyei Napló” tárcája. —

Négy óra felé járt még az idő, de hogy egész nap hullott a hó, beszötétedett. Azért a hó derengő világánál látni, hogy a Horváth Zsigmond nagy épületfa-telepén a gazdagon felhalmozott különbnél-különbfafta deszkák úgy a kemény, mint a puhafából mekkora kincset rejthetnek a vastag hótető alatt. Ezt nézhette és mérlegelhetette-e az a feketebarna ember, deresedő szakállával, kuszált bajuszával, ki a kapu tornácából bámult erre arra, hogy élőt láthasson, hamarosan nem lehetne eitalálni.

— Mit akar ? — huzta éles, vékony hangját valami gyerek.

— Azt akarnám tudni, drága öcsikém, hogy vajjon az új nagyságos királyi tanácsos ur itthon vagyon-e ?

— Hát akkor a papát keresi maga ?

— Azt, aranyos kis öcsém.

— En nem vagyok magának öccse ! s a nyolc-tíz évesnek látszó flu korbácsával az idegen ember felé suhintott. Azt mondom ne lopjon, mert kiáltok.

- Isten oltalmazz, mit lopnék én ?
- Ilyen rongyos ember.
- Nem voltam mindig ilyen.
- Hát ?
- Nekem is volt mindenem.
- Aztán megitta, mint a vén Mihály.
- Elvette az Isten.
- Kell is annak. Az Isten az égben lakik.

Maga tán azt se tudja ?

- Tudom.
- Maga sir, vagy a szeme fájt ?
- Mit mondjak ? Gyerek vagy még, öcsém.
- Ott abban az irodában megtalálja a papát.

S a gyerek felszaladt az emeletre. Sértette önértetét, mert ma már a gyerek önértetét is kiformálják a sok tantárggyal s ily rongyos emberről nem akart többet tudni.

De az emelet folyosójáról lekiáltotta : Aztán nehogy lopjon.

Az irodában égett a lámpa. Az ablakon át jól kivilágított,

— Alázatos jóestét kívánok, nagyságos királyi tanácsos ur.

Tar homlokú, de azért egészen fiatalos ember fordította fejét egy iratsomagból a köszöntő felé.

Féltelt és nyájas mosollyal a jövevény elé lépett.

— Látom, az Isten nem vette el az eszedet, Zsiga.

— Talán leverné előbb azt a havat a ruhájáról, Sándor bácsi.

— Csak a nyomorúságot tudnám leverné, öcsém. Ez a hó csak leolvad a maga rendjén, de ami a szívemet-lelkemet tépi, azt hogyan dobtatnám ki onnan ?

— Honnan jött ? Újjon le.

— Attól a gaz Károlytól jövök. Ott olvastam nála, hogy . . . Te Zsiga, hitted ezt valaha, mikor mint piszkos asztalosinas-gyermeknek a fejedet fésültem. Brr, kicsoda dolog volt az.

— Ne beszéljünk most arról. Hetven, néha százötven segéddel dolgozunk, azért minék ezt akármelyiknek is az orrára kötni. Ezen a gyenge falon áthallatszik ám minden szó.

— Hej, de fel is vitte Isten a sorodat ! Azt az akasztófaraváló Károlyt megeszti az irigység.

— Hisz neki is elég jól megy.

— De azt szeretné, ha az egész világ oly nyomorult lenne mint én.

— Éhes-e, Sándor bácsi ?

— Te Zsiga, tudod-e, hogy mikor meztelb, egy vászonkiltiben, husvét ünnepeén benyil-

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOS
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ÁRUHÁZA, SZÉKESFEHÉRVÁR,
— BARÁ TOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETHELYISÉG. —

Mai lapunk 4 oldal.

00000165

vár nagylelkű ura a leégett lakosok nyomorán tekintélyes pénzadománnyal segítette. A közönségi jegyző kezéhez jutott pénz a következő arányban osztották szét: Varga Ferencz 500 k., Özv. Odor N.-né 300 k., Folmeg N. 500 k., Bakány Mihály 300 k. A többi négy tízkarosult 100—100 korona segítségével részesült.

Zichy Nándor gróf balesete. Sulyos baleset érte a magyar katolicizmus nagynevű vezéréf Zichy Nándor grófot budapesti lakásán. Amint rendes szobai sétája alkalmából egyik szobájából a másikba akart menni, megcsuszott a parketton, elcsúszott s oly sulyos kimenetelű volt esése, hogy két oldalbordája eltört. Az ősz fűr hajlott korának dacára az utóbbi időben jó egészségnek örvendett, reméljük tehát, hogy a baleset sulyosabb következmények-kel nem jár. A baleset híre nagy részvétet keltett a nemes gróf ismerősei és tisztelői között. Még a baleset napján sokan keresték fel közéletünk kitünőségei közül, érdeklődtek a baleset sulyosságáról s kifejezték részvételüket és jókívánságukat.

Esküvő. Fényes esküvő folyt le folyó hó 21-én vasárnap a móri kapucinusok templomában. Kovács Sándor móri főszolgabíró lánya, Micike ekkor esküdött örök hűséget Dr. Nagy Béla budapesti kir. főügyésznek. Az esketési szertartást megható beszéd kíséretében Schweighardt Veremund kapucinus házfőnök végezte 11 órákor. Násznagyok voltak Olay Lajos, volt országgy. képviselő, kir. közjegyző és Vigyázó Imre, a helybeli kulturterménonkségi hivatal főnöke. Nyoszolyó lányok voltak Nagy Mici (Bpest), Vigyázó Mici (Szfvár), Kovács Katinka (Mór), vőfélyek Nagy Gyula, Valér és István (Bpest). Az esketést fényes nászslakoma követte az örömszülők lakásán.

A honvédség köréből. Kálai Pál honvéd főhadnagyot a kassai 9-ik honvédelmagazredhez helyezte át a honvédelmi miniszter.

Nagybeteg. Csitáry G. Emil nyomdatulajdonos a mint részvétellel értesülünk májbjában sulyosan megbetegedett. Halálát minden órán várják.

A tornaverseny. A május 30—31-ére tervezett országos tornaverseny nagyobbnak ígérkezik, mint a két évvel ezelőtt városunkban rendezett tornaverseny. Már folyamatban vannak a

jelentkezések, amelyek szerint eddig a Budapesti Nemzeti Tornaegyesület, a Budapesti Posta és Távirada Tisztok Sportegyesülete és az Óbudai Tornaegyesület női csapataja fog résztvenni a versenyen. Az érdeklődés központjában természetesen ez utóbbi áll. A jelentkezett sportegyesületek már többé kevesebbé ismerjük. Megfordultak városunkban is, hol különösen a postások egyesülete aratott fényes diadalt. A versenyre, amely városunknak nagy érdekessége lesz, mintegy 5—600-an fognak lerálandulni, köztük a szövetség elnöke, Nagy Emil dr. országgyűlési képviselő és a Tornászok Országos Szövetségének egész vezetősége.

Előadások. A Népakadémia vasárnapi előadását Csicsis István, sukori plebánus tartotta, ki feszült figyelemmel hallgatóit előadásban cáfolta az istentelen irányzatok tanait, velők szemben állította a győzelmes keresztény világnézetet.

A Szabad Lícenban. Krasztina Lajos belvárosi káplán tartott értékes előadást, amelyben a liberalizmusból leszármaztatott szociáldemokráciát mutatta be a döbentő valóságában.

A város pöre. Egy hosszú, Isten tudja meddig tartó pör indult meg a legutóbbi napokban. Tudvalevő dolog, hogy Nagy Sándor alszentiváni földbirtokos másfél millió koronára menő vagyonát jótékony célokra hagyta. Székesfehérvár városa a hatalmas örökségnek egyharmadát, vagyis félmillió koronát kapott belőle és pedig 400 ezer koronát a városi kórház. Ezt a végrendeletet most Nagy Sándor oldalági rokonai pörrel támadták meg. A napokban értesítették róla a várost, hogy a pör tényleg megindult s nincs semmi remény hozzá, hogy annak hosszadalmas huzavonáját kikerülhessenek. Sokakat megkérdztünk a pör kimenetelét illetőleg s nincs senki, se bíró, se ügyvéd, ki az örökség megtámadhatóságát vitatni tudná. A rokonság mégis megindította a pert, egy olyan vékony hajszálba kapaszkodva, amely ugyancsak nem fogja őket megmenteni annak elvesztésétől, hiszen az orvosi szakértők ma már nem is vitatkoznak azon, hogy olyan szempontból kifogásolják a végrendeletet beszámíthatóságát, mint az a Nagy Sándor-féle végrendeletnél történik.

Nem szólalnánk fel, ha nem jótékony célú intézményekről, : árvaházról, kórházról volna szó. De hogy száz meg száz árvasgyerek könnyét letöröljék, hogy annyi száz gyereket züllésbe taszítsanak, hogy a kórház falai közt száz meg száz beteg nyerjen gyógyulást érint ez közelről és érzékenyen minden jó embert. Ezek a szem-

pontok azonban a pereskedőknel nem számítanak. Szóval: *az ügyekben nincs elhika, nincs erkölcs, ill az emberek nem számolnak a lelkiismerettel.*

Hogy mekkora kárt fognak ezek a jótékony intézetek szenvedni és meddig nélkülözik az anyagi segítséget, kitérni abból, hogy több, mint 14 hó kellett csak ahhoz, hogy a pör csupán megindult. Hol van ezután az ügyvédi furfang ezernyi ezer egérutja, a melyen az igazság után kergetőznek? Isten tudja hány év kell hozzá, míg a százféle pótlás és felebezés után végre hozzájut a város a jogos vagyonához. De hiszen csak elhagyott árvákról és snyilgóló betegekéről van szó. Azoknak pedig csak a jó Isten szokott a pártfogójuk lenni. Az emberek pedig manapság nem sokat szoktak a jó Istennel tródrni.

Vasutasok országos gyűlése. A magyar szent korona országainak vasutas szövetsége febr. 21-én Budapestben tartott országos választmányi ülése alkalmával elhatározta, hogy nagygyűlését május 23-án és 24-én fogja megtartani Brassóban. A nagygyűlésre a magyar államvasutak és a magán vasutak is küldenek ki megbízottakat.

Átiratok a vármegyéhez. Az automobil szabályozatlan közlekedése már sok szerencsétlenségnek volt forrása. Győr vármegye a közbiztonság óvásának szempontjából, most érdekes határozatot hozott az automobil megrendszabályozására. Az országgyűléshez intézendő feliratban kéri az automobil közlekedésének szabályozását. A felirat hasonló közbenjárásra szólítja fel a többi törvényhatóságokat.

Komárom vármegye átirata a városok háztartásának rendezése, a városok fejlődésének biztosítása, a fogyasztási adók rendezése körül javasol újításokat. Az átiratot tárgyalni fogja az ország valamennyi hatósága. Nálunk a jövő közgyűlésen kerül tárgyalás alá.

Hírek a hegyközség köréből. Az öreg szőlőhegy községének számos tagja által aláírt kérvényt adtak be dr. Kovessy István hegyközségi elnökhöz az iránt, hogy az elnök hívjon össze rendkívüli közgyűlést. Céltjuk az, hogy a csak pár hónappal ezelőtt jóváhagyott szabályrendelet változtatassék meg akként, hogy meg hatalmazás útján a szőlőbirtokos szavazati jogot ne gyakorolhasson. Ezt a jogot pedig a mezőrendéségi törvény és az ezt végrehajtó földművelési miniszteri rendelet megengedi. Azonkívül kívánják, hogy ne egy, hanem két hegybíró legyen, a mi szintén a törvénybe ütközik. Ezen két kérdés már a múlt években is élénk vitára adott alkalmat a hegyközségi életben, de a kérel-

től hozzánk, az első dologom az volt, hogy jól tartottalak, aztán felöltöztettelek, aztán elvittelek a templomba, aztán hazajöttem odaültettelek az uri vendégeim közé, mint rokont, aztán... De itt a fiad is azzal fogadott, hogy ne lopjak ám, mert kiált.

— Sok lopás történik a városban. Nem kell mindenért megorrolni. Nekem szásszor több okom volna...

— Ki irányában, mi irányában?

— Teszem a Sándor bácsi irányában is.

— Hogy ellátalak utiköltséggel, hogy akár-mikor jöttél hozzánk. Hej pedig sokszor beütötted az orrodát. Mindig szivesen látunk.

— De én nem szóltam-szapultam Sándor bácsit.

— Én meg ugy-e, igen? Elmondtam, hogy rossz szívű vagy, farkas vagy, hamis uton szedted össze, a mid van, zsidóbb voltál a zsidónál. Ugy-e, ezeket mondtam? Minek eresztettél be? Mírt nem riváltál rám azonnal, hogy ki kutya, takarodol. Ettem a májadból, a tüdődből.

— Azt nem mondom. De rágta a becsületünkéi.

— Hát nem én jártam ki a szolgabírónál, hogy be ne csúskasson, mint tolvajt, mi? Hol voltál ma? Erre felelj. Házad, nagy raktárad, pénzéd, okrod, lovad.

— Gondolom egyik se volt a Sándor bácsiéi.

— Nem, csak más szerencsétlenekéi. Az enyémet is úgy szedték el.

— Mírt nem volt esze? A kinek esze nincs, magának tulajdonítsa, a mit kap. Sándor bácsi azt hitte, hogy a mig él, mindene örökké tart. Sajnálom, hogy ily félszeg felfogásokat nem oszthatok.

— Nem? Pedig csak a falusi iskolát vé-

gezted te is, mint én. Én a káténak ma is tudom minden kérdését.

— Mi hasznát vette? Ha hasznát vette, köszönje meg.

— Én utolsó falomat is megosztottam, mert úgy tanultam.

— Nem szentírás ám annak a sok haszontalan könyvnek minden betűje. Nekem őt újsgom is jár. Olvasom. A mi hasznos, azt kijegyzem belőle, a többi menjen a szemétre.

— De hát az Isten csak hiszed?

— Aztal se tartozom beszámolni. A homlokomról nem olvassa le senki, hogy odabent mi van. Engem tisztelnek a város tetejétől az aljáig.

— Mert nem ismerik a történetedet.

— Én történetem az, — kiáltott a kopasz ember felegyenesedve, — hogy száz meg száz embernek adok kenyeret...

— De képzelem...

— Hogy kapva-kapnak rajtam, hogy valamely egyesület fejévé tegyenek...

— Te Zsiga...

— Hogyha a miniszterekhez megy küldöttség, azt én vezessek, igen; hogyha a király ő felségéhez kell mennünk, ott a karikából én álljak ki és adjak kifejezést... De maga ezt nem érti, mi? Hogy én mondjam el, mi és hogy mit akarnánk, mit szeretnénk, mit kívánunk a hazá, az emberiség szent ügye, igen, hogy...

De hát ide ész kell, hogy ezeket valaki elmondja.

— Elég az, hogy te nagy ember...

— Vittem a mire vittem.

— Isten nélkül?

— Hogy kit vettem föl a szekereimre: az nem kérdés.

— De ha én elmondanám, hogy ki és mi vagy, ha én térdelőllva, összetett kezekkel mondanám el a királynak...

— Ohó...

— Hogy az én Zsiga öcsém ki és mi légyen voltakép...

— Ohó, mert az ilyen embert oda eresztik... Hátrább az agarakkal.

— Hogy te mindenedet gaz uton szerzed...

— Sándor bácsi, csak annyit, mondok, hogy az ugató kutya számára létezik ám bot is.

— Mit, te engem ütni akarsz?

— Nem mondtam.

— Mit szólna a szegény apád, ha ezeket hallaná? Megfordulna a koporsójában.

— Attól nem félek, élet a halálban nincs.

A mit itt élünk, a mit itt szerzünk, az a miénk, a többi bíktri. Tudja? A koldus koldus, az ur meg ur még a pokolban is.

— De ott tán csak nem királyi tanácsos?

Nyers hahotában tört ki a kopasz ember.

— Ezt jól adta, Sándor bácsi. Lássu a felesége, a Zsuzsi néni az okosabb, mint maga.

Az tudja, kinek a talpat kell nyalni. Itt ül már vagy két hete; jól él, eszik-iszik a konyhában, a cselédek közt egész kis hatalom; veszi az életet, a mint van és hasznát is látja.

Csöndesen kinyílt az ajtó s egy vastag asszony lépett be szedett-vedett mis-mási-uri ruhában.

— Hát te hol kóborolsz, Zsuzsi?

— Hol? A nagyságos királyt tanácsos öcscsénél. Látom, a zsirszagra ide húzódtál te is.

— Pusztuljak el az országúti árokbari inkább, mint...

S a rongyos ember-felugrott s egy pár szökéssel künn termett az utcán.

Fölemelte a hosszú kezét és ordította:

— Isten, látod ezt, hallod ezt...

Tornai Lajos.

met úgy a városi közgyűlés, mint a földmiveltési miniszter visszaütötte, illetőleg a hegyközség szabályrendeletét ezen kívánság teljesítése nélkül hagyta jóvá. Mivel azonban most új hegybíró választás lesz, tehát néhány elégedetlen és meggyőzhetlen polgártárs, bírójelöltjük érdekében ismét felvettette az egyszer már eldőndőt kérdést. Különben a hegybíróválasztás csütörtökön, e hó 25-én tartandó választmányi ülésen történik, melyre Tar József eddigi hegybíró kivül még 2 pályázó jelentkezett és pedig Szabó Bakos József pálinkafőző, nyugalmazott vasuti kalauz és Szigl Lőrinc szőlőbirtokos. A csütörtöki választmányi ülés fog foglalkozni a rendkívüli közgyűlés előkészítésével is.

— **Jogügyi bizottság** hétfői ülésén a villamos társulat mulasztásai miatt indítandó perrel foglalkozott. Minthogy a társulat a szakértői szemle után pótolta a mulasztásokat, a jogügyi bizottság a társulat ellen indítandó per tervét elvetette.

— **Az Alba mozgófénykép színház a vásártér** az idén március hó 28-án vasárnap 4 órakor gyermekelőadással kezdi meg előadásait: A mai műsora az idén élvezetesnek ígérkezik, miután vezetősége bamelio-durand. P. Fréres Harry-Edison stb. első rangú világképekkel lépett összeköttetésbe és meglegő ujdonságokat lát. Ujítás is lesz és pedig ugynevezett diák és zóna-előadások rendesen csütörtökön és szombat este, 6 órakor tartanak félhelyárrakkal és különös gond lesz fordítva az élvezetes ismeretterjesztő képek bemutatására.

— **Nyilpuska áldozata.** Itt a tavasz; nemcsak a kalandárium, a mosolygó napugár, az utcán hancurozó gyerekek raja is jelenti. Hanem a játékkal együtt megjött a magukra hagyott gyermekek nyomában settenkedő veszedelmek is. A hétfői nap beszámoló az első szerencsétlenségről, amelyet két Széchenyi-utcai kis fiú gondatlan játéka idézett elő. Kardos László és Herczeg Józsa, vasuti kalauzok fia az utcán pajtáskodtak s nyilpuskával vigan lödöztek célba. Kardos Laci volt a vigyázatlanabbik, akinek puskája irányt vesztve pajtásának jobb szemét lötte ki. A nyilvevő oly erősen vágódott, hogy szétromcolta a szerencsétlen kis fiú szemét, mely teljesen kifolyt a szemüregből. A gyermek sikoltására megjelentek a szülők is, akik orvost hivatván ápolás alá vették a szerencsétlen fiút. Az orvos felszálltatta Budapestre, hogy a gyógyulás sikere biztosabb legyen. A rendőrség hivatásra kideríteni, nem a szülői gondatlanság vétke-e a szánandó eset előidézésében.

— **Gonosz szándék.** R. Szabó Imre Sütő-utcai lakos két barátjával a maroshegyi szőlőből tartott hazafelé. Útközben Egyed István megáradta a békés hazatérőket, majd midőn azok szembeszálltak vele, felfogta baltáját, hogy agyonüssé őket. Ha a baltát el nem veszik tőle, könnyen rossz vége lehet az összekapásnak. A törvénytársak elé kerül elbirálásra a dolog.

— **Kubik János** kesztyű, sérvkötő és orvosikótszer raktára a mai naptól kezdve a **Barátok épületében** van. A püspökséggel szemben.

— **Garázda cigány karaván.** Nagy rabló-hadjáratot vitt véghez a vármegye felsőrészében a felvidékről közénk tévedt cigány karaván. A cigányok portyázása pár napig tartott, míg aztán a csendőrök megfékeztek s beszállították az ügyesség börtönébe. Ezélt néhány nappal Vái községben garázdálkodtak, fosztogattak s tüntek el nyomtalanul. Tegnap d. u. Kisfaludra vetődtek s kirabolták a puszta határában állomásozó teknővájó cigányokat. A rabló banda tagjai voltak: Berki József, ifj. Berki József, Berkes Katalin, Kanalas Mari és Kanalas Lidi. Fejszékkel, késekkel és botokkal támadtak védtelen kollégáikra. Bösz veredések keletkezett, melynek hevében valamennyi résztvevő megsebesült. Végre is a rablók kerekedtek felül, félholtra verték a teknővájó cigányokat s aztán kifosztották a tanyát. Elvittek egy darab 50 koronást s egy huszkoronás és egy tíz koronás bänkijvet. A levert cigányok egyike, Mihályi Frimon visszanyerve eszméletét, a csendőrségre sietett, hogy megjelentsen a történeteket. A csendőrök rögtön kocsiakra ültek s üldözőbe vették a rabló cigány karavánt. Hosszas elkese-

redett üldözés után elfogták őket. Elszedték tőlük az elrabolt tárgyakat, amelyeken még párolgott az áldozatok vére. A rabló cigányokat erős csendőri fedezet mellett szállították az ügyesség börtönébe.

— **Asszony háberu.** Hajcsár Jánosné és Héris Sándorné fülei asszonyok összeverekedtek. Hérisné felkarolták legény fiait, akiknek egyike agyon akarta csapni anyja bántalmazóját. Szerencsére Hajcsárné elugrott az ütés elől. Az elmentéket bíróság előtt fogják elintézni.

— **Tüz.** Galla János gárdonyi lakos háza ismeretlen okból kigyuladt és porrá égett. A kár 18000 korona.

— **Szerencsétlenség.** Langmár Ferenc urhidai szántógyerek f. hó 20-án munkaközben jobb kezének 3 ujját levágta.

— **Fajtiszta ezüst nyulak, tenyészképek** darabja 5 kor. Veszek **bukfencező** galambot kicsinyben és nagyban. Mechtler J. A. Kert-u. 12.

— **Veszedelmes látogató.** Mehas Károly tabaji lakosnak, amint feleségével vacsorázgatót kellemetlen vendége érkezett Acsay Ferenc személyében. Mehas, hogy megszabaduljon a vendégtől, kellemetlen kérdést intézett hozzá, hogy mikor adja már meg a 20 koronányi tartozását. Acsay boszusan távozott, néhány perc múlva azonban fejszével tért vissza. Az újabb szörnyű látogatásra heves szóváltás fejlődött ki. Acsay felfogta a fejszét s úgy ütötte Mehas fejéhez, hogy súlyos sebesülést szenvedett. A bíróság fogja tisztázni az ügyet.

— **Elgázolás.** Barát József hentestanuló vigyázatlanul hajtott a Városház-háztéren, Kocsijával elütötte Nagy Istvánné helybeli lakost, aki szerencsére csak könnyebb sebesülést szenvedett. A vigyázatlan tanulót a rendőrség veszi kezelés alá.

— **Halálos lörögés.** Halálos szerencsétlenség történt tegnap Inota községben. Károly Ferenc és Kovács Ferdinánd inotai iparossegédek Várpalotára készültek Szarka János kocsiján. Károly Ferenc Szarka figyelmeztetése dacára ittas állapotban akarta befogni a lovat, mire az úgy hasba rugta Károly Ferencet, hogy nyomban meghalt.

SZÍNHÁZ.

Hétfő, március 23.

Tatárjárás. Pápai Lajos, kassai baritonista vendégfőllépése. Közeledik a sziniszazon vége, a fecskék csicseregve jönnek s nézik a fészket, melyik volna nekik alkalmas lakásnak. Pápai Lajos is ebben fáradozott. Szép, erőteljes, tiszta s elég nagy terjedelmű hangja van, kellemesen cseng-bong minden irányban. A játéka szintén ér annyit, mint az énekeseké érni szokott. Ha a miénk lesz esetleg, a közönség nem veszt vele. Egyébiránt a közönség eléggé halás volt iránta, amennyiben meglepő igyekezettel majdnem félházat csinált, noha a szinlap tévedésbe ejthette. A Koldusgrófort hirdették és a Tatárjárást kapták helyette. Az okát nem kutajjuk, de megjegyezzük, hogy a közönség azért nem volt túlságosan elkéserevő és halásan tapsolt a szép énekek után.

Blaža Lujza vendégfőllépése.

Kedő, március 23.

Nagymama. Egy régi álom, egy régi kedves álom mesésen szép visszazállását láttuk. A magyar népsziművel aki dicsőséget, aranyos ragyogást hozott a magyar szinpadra — újra eljött hozzánk. Tudja, hogy örömet szerez, tudja, hogy ünnepet hoz közénk. Nem kackiás menyecskeként láttuk őt, hanem a régi nagyasszonyok egyikének, a szelid, a jóságos, a mindenkit szerető, a mindenkinek megbocsátani tudó fehérűrtű nagyasszonynak, az édes jó nagymamának szerepében. Ideálisan szép volt Blaháné. Olyan szép, olyan kedves, mint a milyen szépek, mint a milyen kedvesnek egy igazi nagymamát csak elképzelni lehet, A játéka csupa báj, csupa mese. Aztán milyen szép volt az éneke! Nem tülről pattant, mint mikor a népsziművekben énekel,

hanem tele szelidséggel, szívet zsongító légszággal és szeretettel. Es ne higgye senki, hogy azon a hangon meglátszott az évek kopása. O nem, tiszta volt, csengő, dallamos volt, hogy megfogta és édes álomba ringatta a szíveket. Blaháné táncolt is. Azt a régi szép táncot mutatta be, a mely a régi magyart az ő méltóságában juttatta eszünkbe. Komoly, méltóságos, graciosus tánc volt s olyan, hogy a közönség szinte lélekzetét visszafojtva leste minden mozdulatát. Megisméltette vele háromszor és aztán annyit tapsolt; amennyit egy föllekesített közönség nagy kedvében tapsolni tud. Hogy Blaháné játéka általános figyelem és tüntetés tárgya volt, az természetes; nem is lehet másként. S ez — mind a jelennek és nem csupán a multnak szólt. A közönség zsufolt házat hozott össze s valóban elegáns volt megjelenésében is, szeretőnek nyilvánításában is. A partnerek szépen játszottak. Ardó aranyos baba volt, kedvesen, enniálban mozgott és táncolt. A játéka és éneke azonban olyan volt, mint megszoktuk. Tarnai és Batori mint partnerek Szeráine és Tódorka szerepében remekeltek, szinte örültünk, mikor láttuk őket s nem is volt hosszávége a jókedvnek, amit keltettek. Fábrián, Gyenis, Medgyaszay szintén sokat segítettek a siker szép, kerek voltához.

Műtrágya!!!

a legjobb és a legutá-
nyosabb áron kapható a

helybeli keresztény fo-
gyasztási szövetkezet

fő- és fióküzletében.

Főüzlet: Szügyény-utca I.

Fióküzlet: Zámoly-utca 33.

Ujabb rendszerű kocsik!

HIRTLING PAL

KOCSIGYÁRTÓ

Üzlet: Tolna-utca 16. Székesfehérvár Raktár: Simor-utca 35.

Raktáron tartók minden fajtájú kész, ruganyos kocsit, kész korbácat, kerekeket és a hozzá tartozó farészeket.

A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom kocsifényező és nyerges műhelyemet.

A kocsigyártáshoz tartozó összes javításokat jutányosan s gyorsan eszközölöm.

